

بررسی دیدگاه‌های فکری عبدالوهاب بیاتی از منظر اشعار وی

اسماعیل اسلامی^۱، فریبا پایند رئیسی^۲

^۱ استادیار گروه زبان و ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کهنوج، کهنوج، ایران

^۲ کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عرب، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کهنوج، کهنوج، ایران

چکیده

عبدالوهاب بیاتی شاعر نامدار معاصر عراقی، پرچم‌دار شعر نو و پیشگام در تحول ساختار شکل و مضمون شعر نو در جهان عرب به شمار می‌رود. بیاتی از پیشگامان شعر معاصر عرب است که ندای مبارزه و آزادی‌خواهی، در سروده‌هایش طنین‌انداز شده است. وی ضمن انتقاد از دستگاه حاکمه، با سایه‌های شوم استعمار و استبداد نیز به مبارزه برمی‌خیزد. بیاتی شاعری ملی و انقلابی است و شاعرانی را که در برابر ظلم و بیداد سکوت می‌کنند موردانتقاد قرار داده و به سرزنش آنان پرداخته است. از ویژگی‌های به‌کاررفته در اشعار بیاتی، بهره‌گیری وی از اسلوب سخریه است. کاربرد چنین شیوه‌ای بی‌باکی و شجاعت شاعر را در مقابله با ستم نشان می‌دهد. سروده‌های انقلابی بیاتی، نه‌تنها عراق بلکه سایر کشورهایی که ندای آزادی‌خواهی در آن‌ها شنیده می‌شود را در بر می‌گیرد. استفاده از نمادها و سمبل‌های سیاسی نیز در شعر بیاتی دیده می‌شود. این پژوهش افکار بیاتی را از منظر اشعار وی را با روش توصیفی-تحلیلی مورد مطالعه قرار می‌دهد. دست‌یابی به پاسخ سوالاتی نظیر ۱- میزان تاثیر شرایط اجتماعی بر افکار شاعر؟ ۲- افکار بیاتی از دهه چهل تا نود چگونه بوده است؟ در پایان تحقیق مورد انتظار است.

واژه‌های کلیدی: عبدالوهاب بیاتی، شعر نو، سخریه، آزادیخواهی، نمادهای سیاسی

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۱۳۰-۱۱۹